

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 289/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. D. (1)	w dniu 24 kwietnia 2014 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1	

		<p>kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 31 grudnia 2013 r. w kwocie 3 000 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4314,89 zł oraz niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
2.	Z. D. (1)	<p>w dniu 19 września 2014 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez: wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 19 września 2014 r. w kwocie 1 500 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4 346,87 zł oraz niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej</p>	

		<p>wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
3.	Z. D. (1)	<p>w dniu 23 grudnia 2014 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez: wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 23 grudnia 2014 r. w kwocie 3 200 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4 574,51 zł oraz niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
4.	Z. D. (1)	<p>w dniu 21 kwietnia 2015 r. w B. złożył w oświadczeniu</p>	

		<p>majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 202,45 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
5.	Z. D. (1)	<p>w dniu 25 kwietnia 2016 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł, poprzez wskazanie, że posiada wyłącznie kredyt hipoteczny w banku (...) na zakup mieszkania zaciągnięty 29 września 2003 r. na kwotę 40 500 złotych podczas gdy posiadał poza nim kredyt gotówkowy w (...) S.A.</p>	

zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72 004,03 zł, kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r, na kwotę 160 000,00 zł, kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162 507,58 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92 013,60 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46 569,39 zł, pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39 960,00 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r, na kwotę 98 448,00 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97 645,08 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19 999,32 zł oraz fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 213,37 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywniej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..

6.	Z. D. (1)	<p>złożył w oświadczeniu majątkowym w dniu 24 kwietnia 2017 r. w B. i korekcie tego oświadczenia z dnia 02 lutego 2018 r. w B. składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł, poprzez wskazanie, że posiada kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72 004,03 zł, podczas gdy posiadał poza nim kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r, na kwotę 160 000,00 zł, kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162 507,58 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92 013,60 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46 569,39 zł, pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39 960,00 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r, na kwotę 98 448,00 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97 645,08 zł, kredyt gotówkowy w (...)</p>	
----	-----------	---	--

		<p>Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19 999,32 zł oraz fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 1 934,79 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywniej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B., niewskazanie środków pieniężnych zgromadzonych w domu w formie gotówkowej w wysokości 180 000 złotych.</p>	
7.	Z. D. (1)	<p>w dniu 20 kwietnia 2018 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanych przez niego zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł, poprzez wskazanie, że posiada wyłącznie kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72 004,03 zł, podczas gdy posiadał poza nim kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015</p>	

		<p>r, na kwotę 160 000,00 zł, kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162 507,58 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92 013,60 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46 569,39 zł, pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39 960,00 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r, na kwotę 98 448,00 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97 645,08 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19 999,32 zł oraz fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 1 772,25 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr 284/10 o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>Lp. 1:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),</p> <p>- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.</p> <p>- Naczelnik US w P. w dniu 24 września 2018 r. zawniósował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.</p> <p>- I tak oskarżony w dniu 24 kwietnia 2014 r. w złożonym oświadczeniu majątkowym, pomimo zawartego w nim pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. dane osobowe</p> <p>d. karta karna</p> <p>e. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczkach dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne</p> <p>f. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.</p> <p>g. zawiadomienie (...)</p> <p>h. dane z bazy PESEL</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;</p> <p>k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617;</p> <p>5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992, w szczególności zaś: k. 974, 986, 719 – 729, k. 893)</p> <p>k. 1 – 8;</p> <p>k. 422 – 427;</p> <p>k. 462 – 464;</p>	
--	---	---	--

dotyczące posiadanego majątku.

- Wskazał, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 31 grudnia 2013 r. w kwocie 3. 000 zł podczas, gdy w rzeczywistości posiadał je w kwocie 4.314,89 zł

- Ponadto, oskarżony nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 2. 049,03 zł.

- Dodatkowo, w oświadczeniu tym nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2 dzierzawionej od Gminy B..

- Oskarżony w chwili popełnienia czynu był pierwszą kadencją radnym. Nie miał żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczeń majątkowych.

- Nie mniej, przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca

1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.

- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował leki wziewne. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie

<p>ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.</p>			
<p>Lp. 2:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),</p> <p>- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.</p> <p>- Naczelnik US w P. w dniu 24 września 2018 r. zawniósował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.</p> <p>- I tak oskarżony w dniu 19 września 2014 r. w złożonym oświadczeniu majątkowym, pomimo zawartego w nim</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. dane osobowe</p> <p>d. karta karna</p> <p>e. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczkach dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne</p> <p>f. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.</p> <p>g. zawiadomienie (...)</p> <p>h. dane z bazy PESEL</p> <p>i. oświadczenia majątkowe Z. D. za 2014 r.</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;</p> <p>k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617;</p> <p>5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992;</p> <p>k. 1 – 8;</p> <p>k. 422 – 427;</p> <p>k. 462 – 464;</p> <p>k. 466 – 471;</p>	

pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku.

- Wskazał, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 19 września 2014 r. w kwocie 1. 500 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4. 346,87 zł

- Ponadto, nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł.

- Dodatkowo nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2 dzierzawionej od Gminy B..

- Oskarżony w chwili popełnienia czynu był pierwszą kadencją radnym. Nie miał żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczeń majątkowych.

- Nie mniej, przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy

z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.

- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował leki wziewne. Nie był w przeszłości

<p>leczone psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.</p>			
<p>Lp. 3:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),</p> <p>- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.</p> <p>- Naczelnik US w P. w dniu 24 września 2018 r. zawniósował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.</p> <p>- I tak oskarżony w dniu 23 grudnia 2014 r. w złożonym oświadczeniu majątkowym, pomimo</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. dane osobowe</p> <p>d. karta karna</p> <p>e. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczках dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne</p> <p>f. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.</p> <p>g. zawiadomienie (...)</p> <p>h. dane z bazy PESEL</p> <p>i. oświadczenia majątkowe Z. D. za 2014 r.</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;</p> <p>k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617;</p> <p>5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992;</p> <p>k. 1 – 8;</p> <p>k. 422 – 427;</p> <p>k. 462 – 464;</p> <p>k. 466 – 471;</p>	

zawartego w nim pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku.

- Wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 23 grudnia 2014 r. w kwocie 3. 200 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4. 574,51 zł.

- Ponadto, nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 2. 049,03 zł.

- Dodatkowo, nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...) o powierzchni 250 m² dzierżawionej od Gminy B..

- Oskarżony w chwili popełnienia czynu był pierwszą kadencją radnym. Nie miał żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczeń majątkowych.

- Nie mniej, przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu

się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.

- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował leki wziewne. Nie

<p>był w przeszłości leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.</p>			
<p>Lp. 4:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),</p> <p>- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.</p> <p>- Naczelnik US w P. w dniu 24 września 2018 r. zawnioskował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.</p> <p>- I tak oskarżony w dniu 21 kwietnia 2015 r. w złożonym oświadczeniu</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. dane osobowe</p> <p>d. karta karna</p> <p>e. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczkach dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne</p> <p>f. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.</p> <p>g. zawiadomienie (...)</p> <p>h. dane z bazy PESEL</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;</p> <p>k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617;</p> <p>5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992;</p> <p>k. 1 – 8;</p> <p>k. 422 – 427;</p> <p>k. 462 – 464;</p>	

majątkowym, pomimo zawartego w nim pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku.

- Nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 2 202,45 zł.

- Dodatkowo nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...) o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..

- Przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara

<p>pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował leki wziewne. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.</p>			
<p>Lp. 5:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. J. W.</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 595v. – 596, k. 611v. - 614;</p>	

trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.	d. D. S.	k. 556v. – 557v.;
- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),	e. K. S.	k. 596 – 597;
- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.	f. W. G.	k. 597 – 598;
- Naczelnik US w P. w dniu 24 września 2018 r. zawnioskował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.	g. A. K.	k. 598 – 566;
- I tak oskarżony w dniu 25 kwietnia 2016 r. w złożonym oświadczeniu majątkowym, pomimo zawartego w nim pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10. 000 zł.	h. Protokół przesłuchania podejrzanej J. W. w sprawie Prokuratury Rejonowej w Ełku, która została przekazana do Sądu Okręgowego w Suwałkach i zarejestrowana pod sygn. akt II K 41/20;	k. 567 – 569, k. 570 – 348, k. 571 – 572, k. 573 – 579, k. 580 – 581, k. 582 – 584v., k. 585 – 588, k. 589 – 591v., k. 592 – 594; k. 622- 637;
- Wskazał, że posiada wyłącznie kredyt hipoteczny w banku (...) na zakup mieszkania	i. Kserokopie dokumentów z k. 6438, 6439, 6998 – 7011 akt sprawy II K 41/20 dot. J. W.	k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;
	j. dane osobowe	k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617;
	k. karta karna	5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992;
	l. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczkach dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne	k. 1 – 8;
	m. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.	k. 14;
	n. oświadczenie Z. D. (1)	k. 15 – 26;
	o. umowa kredytu nr (...) – mBank	k. 30 – 35;
	p. umowa kredytu nr (...) – (...) Bank	k. 64 – 106;
	q. umowa konsolidacyjnego kredytu nr (...) – G. (...) Bank	k. 123 – 148, k. 326;
		k. 167 – 190, k. 318;
		k. 191 – 212;
		k. 218 – 235;
		k. 236 – 256, k. 319;
		k. 264 – 278;
		k. 292 – 293;
		k. 294 – 295;
		k. 296 – 297;

zaciągnięty 29 września 2003 r. na kwotę 40.500 złotych.	r. umowa kredytu nr (...) – D. Bank (S.)	k. 298 – 299; k. 317;
- W rzeczywistości posiadał poza nim:	s. umowa pożyczki nr (...) – E.	k. 321 – 322, k. 350 – 362;
• kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72. 004,03 zł,	t. umowa kredytu nr PG/2015/06/15/ (...) – (...) Bank,	k. 335 – 349; k. 363 – 402;
• kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r. na kwotę 160. 000,00 zł,	u. umowa kredytu – R. Bank,	k. 404 – 405; k. 406 – 420;
• kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162. 507,58 zł,	v. umowa pożyczki nr NP. (...) – E.,	k. 422 – 427; k. 432 – 452;
• kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92. 013,60 zł,	w. umowa kredytu nr (...) – S. Bank,	k. 462 – 464;
• pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46. 569,39 zł,	x. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2015 r.	k. 466 – 471; k. 474 – 490;
• pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39. 960,00 zł,	y. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2016 r.	
• kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 98. 448,00 zł,	z. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2016 r. – korekta	
• pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97. 645,08 zł,	aa. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2017 r.	
	bb. informacja z banku (...),	
	cc. informacja z banku (...) (R. Bank)	
	dd. informacja z banku (...) (S. Bank)	
	ee. informacja z banku (...),	
	ff. informacja z banku (...),	
	gg. informacja z banku (...) (M. Bank),	
	hh. zawiadomienie (...)	
	ii. informacja z banku (...)	
	jj. dane z bazy PESEL	

<ul style="list-style-type: none"> • kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19.999,32 zł - Ponadto, podał w tym oświadczeniu fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, albowiem nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 2.213,37 zł. - Dodatkowo nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...) o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B.. - Oskarżony Z. D. (1) w 2015 roku padł ofiarą oszustwa, procederu przestępczego znanego powszechnie pod nazwą tzw. „piramidy finansowej”. Został wciągnięty w ten proceder jako uczestnik projektu inwestycyjnego przez J. W., która początkowo działała na rzecz spółki (...) z/s w T.. Kobieta załatwiała wszelkie formalności związane z udzielaniem kredytów zwerbowanym uczestnikom projektu, w tym m.in. oskarżonemu i jego małżonce. W związku z przestępczym procederem w Sądzie Okręgowym w Suwałkach 	<p>kk. oświadczenia majątkowe Z. D. za 2014 r.</p> <p>II. materiały ze sprawy PO I Ds. 51.2019</p>		
--	--	--	--

prowadzone było (nie zakończone prawomocnie na dzień orzekania w niniejszej sprawie) postępowanie karne (sygn. akt II K 41/20) w stosunku do oskarżonej J. W., w której Z. D. (1) przyznano status pokrzywdzonego. Oskarżona została nieprawomocnie skazana.

- Oskarżony Z. D. (1) w ramach współpracy z J. W. w dniu 02 czerwca 2015 r. podpisał m.in. dokumenty: analizę potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. W analizie potrzeb klienta na samym dole dokumentu podpisał oświadczenie, z którego wynikało m.in., że został poinformowany o bezwzględnym zakazie rozpowszechniania informacji w jakiegokolwiek formie w rozumieniu prawa Kodeksu Cywilnego pod groźbą bezwarunkowej kary grzywny w wysokości 5.000.000 zł o firmie (...) uzyskanych od specjalistów firmy (...) do momentu pozyskania danego produktu, w trakcie trwania inwestycji, a także po sfinalizowaniu transakcji bez odwołania. Ze zobowiązania poufności wynikało zaś, że powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być

wymagane na podstawie przepisów prawa.

- Oskarżony został skutecznie zmanipulowany przez J. W.. Motywowany chęcią szybkiego zysku, omamiony wizją łatwego zarobku, w pełni podporządkował się działaniom J. W.. Zgodnie z jej zaleceniami konsultował z nią wydatkowanie pieniędzy (iluzorycznych wypłat zysków i premii kwartalnych), tak aby nie zwrócić na siebie zbytnej uwagi opinii publicznej i innych instytucji państwowych (np. Urzędu Skarbowego). Brał pod uwagę i miał świadomość, że podejmowane działania mogą być na granicy prawa (np. podatkowego). Do trefnego biznesu zaangażował również swoich znajomych, którzy także padli ofiarą oszustwa.

- Oskarżony szczerze wierzył w intratność podjętej współpracy z J. W.. Podejmowane przez nią czynności sprawiały wrażenia wiarygodnych. Ofiarą oszustwa ze strony J. W., prócz oskarżonego, padła znacznie większa ilość osób.

- Oskarżony świadomie postanowił zataić w złożonym oświadczeniu majątkowym efekty swojej współpracy z J. W., przedkładając lojalność w

ramach tej współpracy i chęć zachowania akcentowanej wielokrotnie poufności realizowanego projektu, ponad wiarygodność i rzetelność składanych oświadczeń majątkowych.

- Podobnie oskarżony zataił efekty współpracy z J. W. w relacji z Urzędem Skarbowym (aktualnie toczyło się wobec oskarżonego postępowanie wyjaśniające i przed tą instytucją).

- J. W. nie nakłaniała oskarżonego do składania fałszywych oświadczeń majątkowych. Poinformowała oskarżonego, że fakt bycia radnym miejskim nie stanowił dla niej przeszkody w nawiązaniu wzajemnej współpracy.

- Przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe

oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.

- Oskarżony złożył korektę do oświadczenia za 2017 rok, a oświadczenie było złożone w 2018 roku. Nie zrobił korekty za rok 2016. W następnych oświadczeniach sporne kredyty były już ujawniane. Nie korygował oświadczeń za lata 2015 i 2016, chodzi tutaj o oświadczenia złożone do końca kwietnia 2016 roku i końca kwietnia 2017 roku. Do oświadczeń majątkowych składanych za lata 2018, 2019 i 2020 nie było już uwag.

- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w

<p>procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował leki wziewne. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.</p>			
<p>Lp. 6:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),</p> <p>- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.</p> <p>- Naczelnik US w P. w dniu 24 września</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. J. W.</p> <p>d. D. S.</p> <p>e. K. S.</p> <p>f. W. G.</p> <p>g. A. K.</p> <p>h. Protokół przesłuchania podejrzanej J. W. w sprawie Prokuratury Rejonowej w Elku, która została przekazana do Sądu Okręgowego w Suwałkach i zarejestrowana pod sygn. akt II K 41/20;</p> <p>i. Kserokopie dokumentów z k. 6438, 6439, 6998 – 7011 akt sprawy II K 41/20 dot. J. W.</p> <p>j. dane osobowe</p> <p>k. karta karna</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 595v. – 596, k. 611v. – 614;</p> <p>k. 556v. – 557v.;</p> <p>k. 596 – 597;</p> <p>k. 597 – 598;</p> <p>k. 598 – 566;</p> <p>k. 567 – 569, k. 570 – 348, k. 571 – 572, k. 573 – 579, k. 580 – 581, k. 582 – 584v., k. 585 – 588, k. 589 – 591v., k. 592 – 594;</p> <p>k. 622- 637;</p> <p>k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;</p> <p>k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617;</p> <p>5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992;</p> <p>k. 1 – 8;</p>	

<p>2018 r. zawnioskował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.</p>	<p>l. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczках dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne</p>	<p>k. 14; k. 15 – 26; k. 30 – 35; k. 64 – 106; k. 123 – 148, k. 326;</p>
<p>- I tak oskarżony w dniu 24 kwietnia 2017 w złożonym oświadczeniu majątkowym, pomimo zawartego w nim pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10. 000 zł.</p>	<p>m. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.</p>	<p>k. 167 – 190, k. 318; k. 191 – 212;</p>
<p>- Wskazał, że posiada wyłącznie kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72. 004,03 zł, gdy w rzeczywistości posiadał poza nim jeszcze:</p>	<p>n. oświadczenie Z. D. (1)</p>	<p>k. 218 – 235;</p>
<ul style="list-style-type: none"> • kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r. na kwotę 160. 000,00 zł, 	<p>o. umowa kredytu nr (...) – mBank</p>	<p>k. 236 – 256, k. 319;</p>
<ul style="list-style-type: none"> • kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162. 507,58 zł, 	<p>p. umowa kredytu nr (...) – (...) Bank</p>	<p>k. 264 – 278; k. 292 – 293;</p>
<ul style="list-style-type: none"> • kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92. 013,60 zł, 	<p>q. umowa konsolidacyjnego kredytu nr (...) – G. (...) Bank</p>	<p>k. 294 – 295; k. 296 – 297;</p>
<ul style="list-style-type: none"> • pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46. 569,39 zł, 	<p>r. umowa kredytu nr (...) – D. Bank (S.)</p>	<p>k. 298 – 299; k. 317;</p>
	<p>s. umowa pożyczki nr (...) – E.</p>	<p>k. 321 – 322, k. 350 – 362;</p>
	<p>t. umowa kredytu nr PG/2015/06/15/ (...) – (...) Bank,</p>	<p>k. 335 – 349; k. 363 – 402;</p>
	<p>u. umowa kredytu – R. Bank,</p>	<p>k. 404 – 405; k. 406 – 420;</p>
	<p>v. umowa pożyczki nr NP. (...) – E.,</p>	<p>k. 422 – 427; k. 432 – 452;</p>
	<p>w. umowa kredytu nr (...) – S. Bank,</p>	<p>k. 462 – 464;</p>
	<p>x. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2015 r.</p>	<p>k. 466 – 471;</p>
	<p>y. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2016 r.</p>	<p>k. 474 – 490;</p>
	<p>z. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2016 r. – korekta</p>	

<ul style="list-style-type: none"> • pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39. 960,00 zł, • kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 98. 448,00 zł, • pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97. 645,08 zł, • kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19. 999,32 zł <p>- Ponadto, podał w tym oświadczeniu fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, albowiem nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 1 934,79 zł.</p> <p>- Dodatkowo, nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250 m 2 dzierżawionej od Gminy B.</p> <p>- Ponadto, nie wskazał środków pieniężnych zgromadzonych w domu w formie gotówkowej w wysokości 180. 000 złotych, które jak wyjaśnił zostały mu wypłacone jako zysk w ramach współpracy z J. W..</p>	<ul style="list-style-type: none"> aa. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2017 r. bb. informacja z banku (...), cc. informacja z banku (...) (R. Bank) dd. informacja z banku (...) (S. Bank) ee. informacja z banku (...), ff. informacja z banku (...), gg. informacja z banku (...) (M. Bank), hh. zawiadomienie (...) ii. informacja z banku (...) jj. dane z bazy PESEL kk. oświadczenia majątkowe Z. D. za 2014 r. ll. materiały ze sprawy PO I Ds. 51.2019 		
--	--	--	--

- Oskarżony Z. D. (1) w 2015 roku padł ofiarą oszustwa, procederu przestępczego znanego powszechnie pod nazwą tzw. „piramidy finansowej”. Został wciągnięty w ten proceder jako uczestnik projektu inwestycyjnego przez J. W., która początkowo działała na rzecz spółki (...) z/s w T.. Kobieta załatwiała wszelkie formalności związane z udzielaniem kredytów zwerbowanym uczestnikom projektu, w tym m.in. oskarżonemu i jego małżonce. W związku z przestępczym procederem w Sądzie Okręgowym w Suwałkach prowadzone było (nie zakończone prawomocnie na dzień orzekania w niniejszej sprawie) postępowanie karne (sygn. akt II K 41/20) w stosunku do oskarżonej J. W., w której Z. D. (1) przyznano status pokrzywdzonego. Oskarżona została nieprawomocnie skazana.

- Oskarżony Z. D. (1) w ramach współpracy z J. W. w dniu 02 czerwca 2015 r. podpisał m.in. dokumenty: analizę potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. W analizie potrzeb klienta na samym dole dokumentu podpisał oświadczenie, z którego wynikało m.in., że został poinformowany o bezwzględnym zakazie

rozpowszechniania informacji w jakiejkolwiek formie w rozumieniu prawa Kodeksu Cywilnego pod groźbą bezwarunkowej kary grzywny w wysokości 5.000.000 zł o firmie (...) uzyskanych od specjalistów firmy (...) do momentu pozyskania danego produktu, w trakcie trwania inwestycji, a także po sfinalizowaniu transakcji bez odwołania. Ze zobowiązania poufności wynikało zaś, że powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być wymagane na podstawie przepisów prawa.

- Oskarżony został skutecznie zmanipulowany przez J. W.. Motywowany chęcią szybkiego zysku, omamiony wizją łatwego zarobku, w pełni podporządkował się działaniom J. W.. Zgodnie z jej zaleceniami konsultował z nią wydatkowanie pieniędzy (iluzorycznych wypłat zysków i premii kwartalnych), tak aby nie zwrócić na siebie zbytnej uwagi opinii publicznej i innych instytucji państwowych (np. Urzędu Skarbowego). Brał pod uwagę i miał świadomość, że podejmowane działania mogą być na granicy prawa (np. podatkowego).

Do trefnego biznesu zaangażował również swoich znajomych, którzy także padli ofiarą oszustwa.

- Oskarżony szczerze wierzył w intratność podjętej współpracy z J. W.. Podejmowane przez nią czynności sprawiały wrażenia wiarygodnych. Ofiarą oszustwa ze strony J. W., prócz oskarżonego, padła znacznie większa ilość osób.

- Oskarżony świadomie postanowił zataić w złożonym oświadczeniu majątkowym efekty swojej współpracy z J. W., przedkładając lojalność w ramach tej współpracy i chęć zachowania akcentowanej wielokrotnie poufności realizowanego projektu, ponad wiarygodność i rzetelność składanych oświadczeń majątkowych.

- Podobnie oskarżony zataił efekty współpracy z J. W. w relacji z Urzędem Skarbowym (aktualnie toczyło się wobec oskarżonego postępowanie wyjaśniające i przed tą instytucją).

- J. W. nie nakłaniała oskarżonego do składania fałszywych oświadczeń majątkowych. Poinformowała oskarżonego, że fakt bycia radnym miejskim nie stanowił dla niej

przeszkody w nawiązaniu wzajemnej współpracy.

- Przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.

- Oskarżony złożył korektę do oświadczenia za 2017 rok, a oświadczenie było złożone w 2018 roku. Nie zrobił korekty za rok 2016. W następnych oświadczeniach sporne kredyty były już ujawniane. Nie korygował

<p>oświadczeń za lata 2015 i 2016, chodzi tutaj o oświadczenia złożone do końca kwietnia 2016 roku i końca kwietnia 2017 roku. Do oświadczeń majątkowych składanych za lata 2018, 2019 i 2020 nie było już uwag.</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował leki wziewne. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.</p>			
<p>Lp. 7:</p> <p>- Oskarżony Z. D. (1) w latach 2010 – 2018 pełnił funkcję radnego Rady Miejskiej w B.. W 2018 r. został wybrany na trzecią kadencję, na lata 2018 – 2023.</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) zeznania świadków:</p> <p>b. M. G.</p> <p>c. J. W.</p> <p>d. D. S.</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p> <p>k. 10, k. 555v. – 556v.;</p> <p>k. 595v. – 596, k. 611v. - 614;</p> <p>k. 556v. – 557v.;</p>	

<p>- Oskarżony Z. D. (1) z racji pełnionej funkcji, na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zobowiązany był do corocznego składania oświadczeń majątkowych na ręce Przewodniczącego Rady Gminy (art. 24 h ustawy),</p>	<p>e. K. S.</p>	<p>k. 596 – 597;</p>
<p>- Przeprowadzona zarówno przez przewodniczącego Rady Gminy, jak i Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. analiza oświadczeń majątkowych Z. D. (1) wykazała liczne nieprawidłowości.</p>	<p>f. W. G.</p>	<p>k. 597 – 598;</p>
<p>- Naczelnik US w P. w dniu 24 września 2018 r. zawniósował do (...) o kontrolę oświadczeń majątkowych oskarżonego. Kontrola oświadczeń wykazała nieprawidłowości.</p>	<p>g. A. K.</p>	<p>k. 598 – 566;</p>
<p>- I tak oskarżony w dniu 20 kwietnia 2018 r. w złożonym oświadczeniu majątkowym, pomimo zawartego w nim pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, podał fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10. 000 zł.</p>	<p>h. Protokół przesłuchania podejrzanej J. W. w sprawie Prokuratury Rejonowej w Elku, która została przekazana do Sądu Okręgowego w Suwałkach i zarejestrowana pod sygn. akt II K 41/20;</p>	<p>k. 567 – 569, k. 570 – 348, k. 571 – 572, k. 573 – 579, k. 580 – 581, k. 582 – 584v., k. 585 – 588, k. 589 – 591v., k. 592 – 594;</p>
<p>- Wskazał, że posiada wyłącznie kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72. 004,03</p>	<p>i. Kserokopie dokumentów z k. 6438, 6439, 6998 – 7011 akt sprawy II K 41/20 dot. J. W.</p>	<p>k. 622- 637; k. 553 – 553v., k. 457 – 457v.;</p>
	<p>j. dane osobowe</p>	<p>k. 461, k. 526, k. 544 i k. 617; 5 odrębnych tomów ponumerowanych kart od 1 do 992;</p>
	<p>k. karta karna</p>	<p>k. 1 – 8;</p>
	<p>l. dokumenty znajdujące się w odrębnych teczkach dołączonych jako załączniki do sprawy dotyczących kontroli przeprowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne</p>	<p>k. 14;</p>
	<p>m. materiały nadesłane z Rady Miejskiej w B.</p>	<p>k. 15 – 26;</p>
	<p>n. oświadczenie Z. D. (1)</p>	<p>k. 30 – 35;</p>
	<p>o. umowa kredytu nr (...) – mBank</p>	<p>k. 64 – 106;</p>
	<p>p. umowa kredytu nr (...) – (...) Bank</p>	<p>k. 123 – 148, k. 326;</p>
	<p>q. umowa konsolidacyjnego kredytu nr (...) – G. (...) Bank</p>	<p>k. 167 – 190, k. 318;</p>
	<p>r. umowa kredytu nr (...) – D. Bank (S.)</p>	<p>k. 191 – 212;</p>
		<p>k. 218 – 235;</p>
		<p>k. 236 – 256, k. 319;</p>
		<p>k. 264 – 278;</p>
		<p>k. 292 – 293;</p>
		<p>k. 294 – 295;</p>
		<p>k. 296 – 297;</p>
		<p>k. 298 – 299;</p>
		<p>k. 317;</p>

zł, gdy w rzeczywistości posiadał poza nim jeszcze:	s. umowa pożyczki nr (...) – E.	k. 321 – 322, k. 350 – 362;
• kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r. na kwotę 160.000,00 zł,	t. umowa kredytu nr (...) (...) – (...) Bank,	k. 335 – 349;
• kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162.507,58 zł,	u. umowa kredytu – R. Bank,	k. 363 – 402;
• kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92.013,60 zł,	v. umowa pożyczki nr NP. (...) – E.,	k. 404 – 405;
• pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46.569,39 zł,	w. umowa kredytu nr (...) – S. Bank,	k. 406 – 420;
• pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39.960,00 zł,	x. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2015 r.	k. 422 – 427;
• kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 98.448,00 zł,	y. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2016 r.	k. 432 – 452;
• pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97.645,08 zł,	z. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2016 r. – korekta	k. 462 – 464;
• kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19.999,32 zł	aa. oświadczenie majątkowe Z. D. za 2017 r.	k. 466 – 471;
- Ponadto, podał w tym oświadczeniu fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku,	bb. informacja z banku (...),	k. 474 – 490;
	cc. informacja z banku (...) (R. Bank)	
	dd. informacja z banku (...) (S. Bank)	
	ee. informacja z banku (...),	
	ff. informacja z banku (...),	
	gg. informacja z banku (...) (M. Bank),	
	hh. zawiadomienie (...)	
	ii. informacja z banku (...)	
	jj. dane z bazy PESEL	

albowiem nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym - nr polisy (...) o wartości 1 772,25 zł.

- Ponadto, nie wskazał nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250 m2 dzierżawionej od Gminy B..

- Oskarżony Z. D. (1) w 2015 roku padł ofiarą oszustwa, procederu przestępczego znanego powszechnie pod nazwą tzw. „piramidy finansowej”. Został wciągnięty w ten proceder jako uczestnik projektu inwestycyjnego przez J. W., która początkowo działała na rzecz spółki (...) z/s w T.. Kobieta załatwiała wszelkie formalności związane z udzielaniem kredytów zwerbowanym uczestnikom projektu, w tym m.in. oskarżonemu i jego małżonce. W związku z przestępczym procederem w Sądzie Okręgowym w Suwałkach prowadzone było (nie zakończone prawomocnie na dzień orzekania w niniejszej sprawie) postępowanie karne (sygn. akt II K 41/20) w stosunku do oskarżonej J. W., w której Z. D. (1) przyznano status pokrzywdzonego.

kk. oświadczenia majątkowe Z. D. za 2014 r.

ll. materiały ze sprawy PO I Ds. 51.2019

Oskarżona została nieprawomocnie skazana.

- Oskarżony Z. D. (1) w ramach współpracy z J. W. w dniu 02 czerwca 2015 r. podpisał m.in. dokumenty: analizę potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. W analizie potrzeb klienta na samym dole dokumentu podpisał oświadczenie, z którego wynikało m.in., że został poinformowany o bezwzględnym zakazie rozpowszechniania informacji w jakiegokolwiek formie w rozumieniu prawa Kodeksu Cywilnego pod groźbą bezwarunkowej kary grzywny w wysokości 5.000.000 zł o firmie (...) uzyskanych od specjalistów firmy (...) do momentu pozyskania danego produktu, w trakcie trwania inwestycji, a także po sfinalizowaniu transakcji bez odwołania. Ze zobowiązania poufności wynikało zaś, że powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być wymagane na podstawie przepisów prawa.

- Oskarżony został skutecznie zmanipulowany przez J. W.. Motywowany chęcią szybkiego zysku, omamiony wizją łatwego zarobku, w pełni

podporządkował się działaniom J. W.. Zgodnie z jej zaleceniami konsultował z nią wydatkowanie pieniędzy (iluzorycznych wypłat zysków i premii kwartalnych), tak aby nie zwrócić na siebie zbytnej uwagi opinii publicznej i innych instytucji państwowych (np. Urzędu Skarbowego). Brał pod uwagę i miał świadomość, że podejmowane działania mogą być na granicy prawa (np. podatkowego). Do trefnego biznesu zaangażował również swoich znajomych, którzy także padli ofiarą oszustwa.

- Oskarżony szczerze wierzył w intratność podjętej współpracy z J. W.. Podejmowane przez nią czynności sprawiały wrażenia wiarygodnych. Ofiarą oszustwa ze strony J. W., prócz oskarżonego, padła znacznie większa ilość osób.

- Oskarżony świadomie postanowił zataić w złożonym oświadczeniu majątkowym efekty swojej współpracy z J. W., przedkładając lojalność w ramach tej współpracy i chęć zachowania akcentowanej wielokrotnie poufności realizowanego projektu, ponad wiarygodność i rzetelność składanych oświadczeń majątkowych.

- Podobnie oskarżony zataił efekty współpracy z J. W. w relacji z Urzędem Skarbowym (aktualnie toczyło się wobec oskarżonego postępowanie wyjaśniające i przed tą instytucją).

- J. W. nie nakłaniała oskarżonego do składania fałszywych oświadczeń majątkowych. Poinformowała oskarżonego, że fakt bycia radnym miejskim nie stanowił dla niej przeszkody w nawiązaniu wzajemnej współpracy.

- Przedmiotowy formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń

pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie.

- Oskarżony złożył korektę do oświadczenia za 2017 rok, a oświadczenie było złożone w 2018 roku. Nie zrobił korekty za rok 2016. W następnych oświadczeniach sporne kredyty były już ujawniane. Nie korygował oświadczeń za lata 2015 i 2016, chodzi tutaj o oświadczenia złożone do końca kwietnia 2016 roku i końca kwietnia 2017 roku. Do oświadczeń majątkowych składanych za lata 2018, 2019 i 2020 nie było już uwag.

- Oskarżony Z. D. (1) w chwili orzekania miał 58 lat. Pracował jako nauczyciel z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie około 4.000 zł. Ponadto, wg. oświadczenia otrzymywał dietę radnego na podobnym poziomie. Posiadał długi w związku z uczestnictwem w charakterze pokrzywdzonego w procederze tzw. „piramidy finansowej”. Aktualnie posiadał zadłużenie z różnych tytułów na kwotę około 600.000 zł i nie był w stanie spłacać tych zobowiązań. Był żonaty. Miał podejrzenie astmy oskrzelowej, przyjmował

leki wziewne. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. D. (1)	w dniu 24 kwietnia 2014 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 31 grudnia 2013 r. w kwocie 3 000 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4314,89 zł oraz niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2	

		dzierżawionej od Gminy B..	
2.	Z. D. (1)	<p>w dniu 19 września 2014 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez: wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 19 września 2014 r. w kwocie 1 500 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4 346,87 zł oraz niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr(...)o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
3.	Z. D. (1)	<p>w dniu 23 grudnia 2014 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące</p>	

		<p>posiadanego majątku, poprzez: wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym na dzień 23 grudnia 2014 r. w kwocie 3 200 zł podczas gdy posiadał je w kwocie 4 574,51 zł oraz niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 049,03 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr(...)o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..</p>	
4.	Z. D. (1)	<p>w dniu 21 kwietnia 2015 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 202,45 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2</p>	

		dzierżawionej od Gminy B..	
5.	Z. D. (1)	<p>w dniu 25 kwietnia 2016 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł, poprzez wskazanie, że posiada wyłącznie kredyt hipoteczny w banku (...) na zakup mieszkania zaciągnięty 29 września 2003 r. na kwotę 40 500 złotych podczas gdy posiadał poza nim kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72 004,03 zł, kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r, na kwotę 160 000,00 zł, kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162 507,58 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92 013,60 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46 569,39 zł, pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39 960,00 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r, na</p>	

		<p>kwotę 98 448,00 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97 645,08 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19 999,32 zł oraz fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 2 213,37 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2 dzierzawionej od Gminy B..</p>	
6.	Z. D. (1)	<p>złożył w oświadczeniu majątkowym w dniu 24 kwietnia 2017 r. w B. i korekcie tego oświadczenia z dnia 02 lutego 2018 r. w B. składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanych zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł, poprzez wskazanie, że posiada kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72 004,03 zł, podczas gdy posiadał poza nim</p>	

kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r, na kwotę 160 000,00 zł, kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162 507,58 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92 013,60 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46 569,39 zł, pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39 960,00 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r, na kwotę 98 448,00 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97 645,08 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19 999,32 zł oraz fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 1 934,79 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B., niewskazanie środków pieniężnych zgromadzonych w domu w formie gotówkowej

		w wysokości 180 000 złotych.	
7.	Z. D. (1)	<p>w dniu 20 kwietnia 2018 r. w B. złożył w oświadczeniu majątkowym, składanym zgodnie z art. 24 lit. H ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pomimo pouczenia o treści art. 233 § 1 kodeksu karnego, fałszywe informacje dotyczące posiadanych przez niego zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10 000 zł, poprzez wskazanie, że posiada wyłącznie kredyt gotówkowy w (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 72 004,03 zł, podczas gdy posiadał poza nim kredyt gotówkowy w (...) Banku (...) S.A. zawarty 12 czerwca 2015 r, na kwotę 160 000,00 zł, kredyt konsolidacyjny w (...) Bank S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 162 507,58 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 26 czerwca 2015 r. na kwotę 92 013,60 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 46 569,39 zł, pożyczkę w Banku (...) S.A. zawartą 18 czerwca 2015 r. na kwotę 39 960,00 zł, kredyt gotówkowy w (...) Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r, na kwotę 98 448,00 zł, pożyczkę w (...) Bank S.A. zawartą 19 czerwca 2015 r. na kwotę 97 645,08 zł, kredyt gotówkowy w (...)</p>	

		Bank (...) S.A. zawarty 18 czerwca 2015 r. na kwotę 19 999,32 zł oraz fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku poprzez niewskazanie środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym nr polisy (...) o wartości 1 772,25 zł, niewskazanie nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250m2 dzierżawionej od Gminy B..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Lp. 1:</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzucanego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się</p>	a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)	k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;	

<p>o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>			
<p>Lp. 2:</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzucanego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p>	
<p>Lp. 3:</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzucanego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p>	

<p>roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>			
<p>Lp. 4:</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuczonego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p>	

<p>o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>			
<p>Lp. 5:</p> <p>- Przyczyną nie ujawnienia przez oskarżonego Z. D. (1) w oświadczeniach majątkowych stanu zobowiązań wynikających z zaciągnięcia kredytów bankowych było przekonanie, iż został zobowiązany do zachowania tajemnicy opartej na rzekomej regulacji ustawowej (ustawa niejawna) z zagrożeniem karą 5.000 000 zł i pozbawienia wolności włącznie w przypadku jej ujawnienia.</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuczonego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierzawioną od</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p>	

<p>Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>			
<p>Lp. 6:</p> <p>- Przyczyną nie ujawnienia przez oskarżonego Z. D. (1) w oświadczeniach majątkowych stanu zobowiązań wynikających z zaciągnięcia kredytów bankowych było przekonanie, iż został zobowiązany do zachowania tajemnicy opartej na rzekomej regulacji ustawowej (ustawa niejawna) z zagrożeniem karą 5.000 000 zł i pozbawienia wolności włącznie w przypadku jej ujawnienia.</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzucanego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p>	

<p>działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>			
<p>Lp. 7:</p> <p>- Przyczyną nie ujawnienia przez oskarżonego Z. D. (1) w oświadczeniach majątkowych stanu zobowiązań wynikających z zaciągnięcia kredytów bankowych było przekonanie, iż został zobowiązany do zachowania tajemnicy opartej na rzekomej regulacji ustawowej (ustawa niejawna) z zagrożeniem karą 5.000 000 zł i pozbawienia wolności włącznie w przypadku jej ujawnienia.</p> <p>- Nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuczonego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie.</p> <p>- Nie miał świadomości, że powinien wpisywać w</p>	<p>a. częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p>	<p>k. 457v. – 458, k. 553v. – 555v., k. 613, k. 613v., k. 614, k. 640v.;</p>	

<p>oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...).</p> <p>- Nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.</p>			
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a) Zeznania świadków (pkt b) pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt c - h)</p>	<p>Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w załączonych do akt</p>	

sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym, a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to właściwym instytucjom.

		<p>Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami).</p> <p>Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium postępowania. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sądownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.</p>	
2.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)	Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach,	

(pkt a)

Zeznania świadków (pkt b)

pozostałe, poza - osobowe
źródła dowodowe (pkt c - i)

co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w załączonych do akt sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym, a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to właściwym instytucjom. Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami).

Sąd dał wiarę zgromadzonemu w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium postępowania. Zostały one bowiem sporządzone

		<p>przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sędownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.</p>	
<p>3.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a) Zeznania świadków (pkt b) pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt c - i)</p>	<p>Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w</p>	

załączonych do akt sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym, a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to

właściwym instytucjom. Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami).

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium postępowania. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sądownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.

<p>4.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p> <p>(pkt a)</p> <p>Zeznania świadków (pkt b)</p> <p>pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt c - h)</p>	<p>Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w załączonych do akt sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej</p>	
-----------	---	---	--

dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym, a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to właściwym instytucjom. Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami).

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium

		<p>postępowania. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sędownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.</p>	
5.	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a)</p> <p>Zeznania świadków (pkt b - g)</p> <p>pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt h - ll)</p>	<p>Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Ponadto wskazał, że składając oświadczenia majątkowe miał świadomość, że musiał wykazać zobowiązania powyżej 10 000 zł, bo przecież wykazał kredyt hipoteczny (k. 555). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o</p>	

zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w załączonych do akt sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym,

a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to właściwym instytucjom. Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami). Świadek J. W. opisała okoliczności związane z procederem „piramidy finansowej”. Sąd miał na uwadze, że świadek zeznawała w sprawie zachowawczo i zdawkowo (sama z resztą to podkreślała). Taki stan rzeczy wynikał z jej sytuacji procesowej w odrębnym postępowaniu (oskarżona przed SO w Suwałkach II K 41/20). W kontekście oskarżonego przyznała, że w jej ocenie wierzył on w powodzenie realizowanych przez nią projektów i wiarygodność podpisywanych dokumentów. Potwierdziła, że ww. tak jak każdy inny klient podpisał dokumenty o nazwie analiza potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności.

Przyznała zgodnie z wersją oskarżonego, że wymagała od oskarżonego konsultacji w kwestii czynionych przez niego wydatków z wypłacanych w ramach projektów pieniędzy. Celem było uniknięcie nadmiernego zwracania na siebie uwagi opinii publicznej i instytucji państwowych. Nie mniej zaprzeczyła stanowczo, aby kiedykolwiek nakłaniała oskarżonego do składania fałszywych oświadczeń majątkowych. Podała, że poinformowała oskarżonego, iż fakt bycia radnym miejskim nie stanowi przeszkody we wzajemnej współpracy. Z kolei pozostali świadkowie: D. S., K. S., W. G. i A. K. byli znajomymi oskarżonego. Potwierdzili, że oskarżony zaangażował i ich w proceder „piramidy finansowej”. Oni również padli ofiarą tego przestępstwa, mają statusy osób pokrzywdzonych. Przyznali, że podobnie jak oskarżony uwierzyli w wiarygodność tego przedsięwzięcia. Wszystko wydawało się legalne i prawdziwe. Zeznania powyższych świadków w ocenie Sądu były wiarygodne, albowiem korelowały ze sobą i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie.

Sąd dał wiarę zgromadzonemu w sprawie

		<p>dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium postępowania. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Nawet dokumenty wytworzone przez J. W. w celu realizacji procedury przestępczego („piramidy finansowej”) miały charakter obiektywny (stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zapisane i podpisane przez oskarżonego i inne osoby zaangażowane w projekt). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sądownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.</p>	
6.	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a) Zeznania świadków (pkt b - g)</p>	<p>Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Ponadto</p>	

pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt h - ll)

wskazał, że składając oświadczenia majątkowe miał świadomość, że musiał wykazać zobowiązania powyżej 10 000 zł, bo przecież wykazał kredyt hipoteczny (k. 555). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w załączonych do akt sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej

dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym, a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to właściwym instytucjom. Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami). Świadek J. W. opisała okoliczności związane z procederem „piramidy finansowej”. Sąd miał na uwadze, że świadek zeznawała w sprawie zachowawczo i zdawkowo (sama z resztą to podkreślała). Taki stan

rzeczy wynikał z jej sytuacji procesowej w odrębnym postępowaniu (oskarżona przed SO w Suwałkach II K 41/20). W kontekście oskarżonego przyznała, że w jej ocenie wierzył on w powodzenie realizowanych przez nią projektów i wiarygodność podpisywanych dokumentów.

Potwierdziła, że ww. tak jak każdy inny klient podpisał dokumenty o nazwie analiza potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. Przyznała zgodnie z wersją oskarżonego, że wymagała od oskarżonego konsultacji w kwestii czynionych przez niego wydatków z wypłacanych w ramach projektów pieniędzy. Celem było uniknięcie nadmiernego zwracania na siebie uwagi opinii publicznej i instytucji państwowych. Nie mniej zaprzeczyła stanowczo, aby kiedykolwiek nakłaniała oskarżonego do składania fałszywych oświadczeń majątkowych. Podała, że poinformowała oskarżonego, iż fakt bycia radnym miejskim nie stanowi przeszkody we wzajemnej współpracy. Z kolei pozostali świadkowie: D. S., K. S., W. G. i A. K. byli znajomymi oskarżonego. Potwierdzili, że oskarżony zaangażował i ich w proceder „piramidy finansowej”. Oni również padli ofiarą tego

przestępstwa, mają statusy osób pokrzywdzonych. Przyznali, że podobnie jak oskarżony uwierzyli w wiarygodność tego przedsięwzięcia. Wszystko wydawało się legalne i prawdziwe. Zeznania powyższych świadków w ocenie Sądu były wiarygodne, albowiem korelowały ze sobą i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium postępowania. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Nawet dokumenty wytworzone przez J. W. w celu realizacji procedury przestępczego („piramidy finansowej”) miały charakter obiektywny (stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zapisane i podpisane przez oskarżonego i inne osoby zaangażowane w projekt). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również

		ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sędownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.	
7.	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p> <p>(pkt a)</p> <p>Zeznania świadków (pkt b - g)</p> <p>pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt h - ll)</p>	<p>Oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Ponadto wskazał, że składając oświadczenia majątkowe miał świadomość, że musiał wykazać zobowiązania powyżej 10 000 zł, bo przecież wykazał kredyt hipoteczny (k. 555). Brak było jakichkolwiek podstaw, by te wyjaśnienia oskarżonego i w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałby sam siebie pomawiać o zachowanie skutkujące pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. Z resztą jak słusznie zauważył sam oskarżony, ustalone przez Sąd okoliczności znajdowały faktyczne odzwierciedlenie w załączonych do akt sprawy dokumentach, a w szczególności w przedmiotowych oświadczeniach majątkowych. Z tych przyczyn wyjaśnienia</p>	

w powyższym zakresie zasługiwały na wiarę. Oskarżony jednocześnie wyjaśniał na okoliczności, które zgodnie z zaprezentowaną przez niego wersją wydarzeń miały korzystnie wpłynąć na prawno – karną ocenę jego zachowania, wpłynąć na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej lub przynajmniej na złagodzenie wymiaru kary (o czym szerzej w rubryce poświęconej dowodom, którym sąd nie dał wiary 2.2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (przewodniczącego rady miejskiej w B.), albowiem nie dopatrył się w jego zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadek M. G. podał głównie na okoliczności związane głównie z prerogatywą wynikającą z ustawy o samorządzie gminnym, a dotyczącą analizy oświadczeń majątkowych składanych przez radnych. Podkreślił, że zauważył w oświadczeniach oskarżonego nieprawidłowości i zgodnie z nadanymi uprawnieniami zgłosił to właściwym instytucjom. Przyznał, że zdarzało się, iż radni popełniali w oświadczeniach błędy. Podkreślił, że oskarżony jest radnym od kilku lat i powinien już wiedzieć

jak wypełnić oświadczenie majątkowe, jeżeli chodzi o kredyty w banku. Zeznania korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (w szczególności z dokumentami). Świadek J. W. opisała okoliczności związane z procederem „piramidy finansowej”. Sąd miał na uwadze, że świadek zeznawała w sprawie zachowawczo i zdawkowo (sama z resztą to podkreślała). Taki stan rzeczy wynikał z jej sytuacji procesowej w odrębnym postępowaniu (oskarżona przed SO w Suwałkach II K 41/20). W kontekście oskarżonego przyznała, że w jej ocenie wierzył on w powodzenie realizowanych przez nią projektów i wiarygodność podpisywanych dokumentów.

Potwierdziła, że ww. tak jak każdy inny klient podpisał dokumenty o nazwie analiza potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. Przyznała zgodnie z wersją oskarżonego, że wymagała od oskarżonego konsultacji w kwestii czynionych przez niego wydatków z wypłacanych w ramach projektów pieniędzy. Celem było uniknięcie nadmiernego zwracania na siebie uwagi opinii publicznej i instytucji państwowych. Nie mniej zaprzeczyła stanowczo, aby kiedykolwiek nakłaniała oskarżonego do składania

falszywych oświadczeń majątkowych. Podała, że poinformowała oskarżonego, iż fakt bycia radnym miejskim nie stanowi przeszkody we wzajemnej współpracy. Z kolei pozostali świadkowie: D. S., K. S., W. G. i A. K. byli znajomymi oskarżonego. Potwierdzili, że oskarżony zaangażował i ich w proceder „piramidy finansowej”. Oni również padli ofiarą tego przestępstwa, mają statusy osób pokrzywdzonych. Przyznali, że podobnie jak oskarżony uwierzyli w wiarygodność tego przedsięwzięcia. Wszystko wydawało się legalne i prawdziwe. Zeznania powyższych świadków w ocenie Sądu były wiarygodne, albowiem korelowały ze sobą i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane przez strony w żadnym stadium postępowania. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zawarte (zapisane). Nawet dokumenty wytworzone

		<p>przez J. W. w celu realizacji proceduru przestępczego („piramidy finansowej”) miały charakter obiektywny (stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zapisane i podpisane przez oskarżonego i inne osoby zaangażowane w projekt). Okoliczności sprawy, wynikające z omawianych dokumentów, nie budziły zatem najmniejszych wątpliwości. Wątpliwości nie budziły również ustalone w sprawie dane osobo – poznawcze w stosunku do osoby oskarżonego. Fakt, że ww. nie był dotychczas karany sędownie wynikał wprost z załączonej do akt sprawy karty karnej.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p> <p>(pkt a)</p>	<p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach</p>	

powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.

Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzucanego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać

polis inwestycyjne.
Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego

		<p>oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.</p> <p>Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia jakiegokolwiek odpowiedzialności karnej.</p>	
2.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a)	W pierwszej kolejności należy wskazać, że oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co	

do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.

Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuconego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od

funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz **po zapoznaniu się** z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i **dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy**. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.

Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia

		jakiegokolwiek odpowiedzialności karnej.	
3.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a)	<p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuconego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji</p>	

radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet

jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz **po zapoznaniu się** z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i **dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy**. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.

		<p>Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia jakiegokolwiek odpowiedzialności karnej.</p>	
4.	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a)</p>	<p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuconego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na</p>	

rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz **po zapoznaniu się** z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i **dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy**. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał

		<p>instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.</p> <p>Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia jakiegokolwiek odpowiedzialności karnej.</p>	
5.	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1)</p> <p>(pkt a)</p>	<p>W kontekście tego czynu należało zauważyć, że oskarżony w oświadczeniach majątkowych wykazał dwukrotnie kredyt gotówkowy konsumpcyjny w (...) S.A. w wysokości 72.004,02 zł. Nie wskazał przy tym daty zaciągnięcia kredytu i podał (fałszywie), że przeznaczony on został na cele bieżące. Powyższe czyni sprzecznymi wewnątrznie wyjaśnienia oskarżonego, w kontekście przywoływanej przez oskarżonego obawy przed złamaniem klauzuli poufności we współpracy z J. W.. W tym przypadku oskarżony nie miał takich obaw. Co więcej, świadczy o jego rzeczywistej intencji i motywacji działania, przy podejmowaniu określonych działań związanych z wypełnieniem i złożeniem</p>	

oświadczenia majątkowego. Wykazanie kredytu w MBanku, pomimo, że był to kredyt również powiązany z „piramidą finansową” J. W., świadczy o działaniu oskarżonego z rozmysłem i premedytacją, a nie jak próbował oskarżony przekonać Sąd w swoich wyjaśnieniach z niewiedzą i nieświadomością (pozostawanie w błędzie).

W pozostałym zakresie należy wskazać ponownie, że oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.

Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuconego mu czynu podał nieświadomie. Nie

wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu

wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymywały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz **po zapoznaniu się** z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i **dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy**. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie

specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.

Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia jakiegokolwiek odpowiedzialności karnej.

Ponadto, wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, na podstawie podpisywanych z J. W. dokumentów nie był zobowiązany do zachowania tak daleko idącej poufności jak próbował to wykreować w postępowaniu karnym (naruszenie klauzuli poufności miało być zagrożone nawet pod rygorem jak to ujął „więzienia”).

Oskarżony Z. D. (1) w ramach współpracy z J. W. w dniu 02 czerwca 2015 r. podpisał m.in. dokumenty: analizę potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. W analizie potrzeb klienta na samym dole dokumentu podpisał oświadczenie, z którego wynikało m.in., że został poinformowany o bezwzględnym zakazie

		<p>rozpowszechniania informacji w jakiegokolwiek formie w rozumieniu prawa Kodeksu Cywilnego pod groźbą bezwarunkowej kary grzywny w wysokości 5.000.000 zł o firmie (...) uzyskanych od specjalistów firmy (...) do momentu pozyskania danego produktu, w trakcie trwania inwestycji, a także po sfinalizowaniu transakcji bez odwołania. Ze zobowiązania poufności wynikało zaś, że powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być wymagane na podstawie przepisów prawa.</p> <p>W związku z powyższym wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.</p>	
6.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a)	<p>W kontekście tego czynu należało zauważyć, że oskarżony w oświadczeniach majątkowych wykazał dwukrotnie kredyt gotówkowy konsumpcyjny w (...) S.A. w wysokości 72.004,02 zł. Nie wskazał przy tym daty zaciągnięcia kredytu i podał (fałszywie), że przeznaczony on został na cele bieżące. Powyższe czyni sprzecznymi wewnątrznie</p>	

wyjaśnienia oskarżonego, w kontekście przywoływanej przez oskarżonego obawy przed złamaniem klauzuli poufności we współpracy z J. W.. W tym przypadku oskarżony nie miał takich obaw. Co więcej, świadczy o jego rzeczywistej intencji i motywacji działania, przy podejmowaniu określonych działań związanych z wypełnieniem i złożeniem oświadczenia majątkowego. Wykazanie kredytu w MBanku, pomimo, że był to kredyt również powiązany z „piramidą finansową” J. W., świadczy o działaniu oskarżonego z rozmysłem i premedytacją, a nie jak próbował oskarżony przekonać Sąd w swoich wyjaśnieniach z niewiedzą i nieświadomością (pozostawanie w błędzie).

W pozostałym zakresie należy wskazać ponownie, że oskarżony Z. D. (1) w swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom

oskarżonego w tym zakresie.

Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzucanego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się o tym dopiero od funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że

oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz **po zapoznaniu się** z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym

i **dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy.** Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.

Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia jakiegokolwiek odpowiedzialności karnej.

Ponadto, wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, na podstawie podpisywanych z J. W. dokumentów nie był zobowiązany do zachowania tak daleko idącej poufności jak próbował to wykreować w postępowaniu karnym (naruszenie klauzuli poufności miało być zagrożone nawet pod

rygorem jak to ujął „więzienia”).

Oskarżony Z. D. (1) w ramach współpracy z J. W. w dniu 02 czerwca 2015 r. podpisał m.in. dokumenty: analizę potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. W analizie potrzeb klienta na samym dole dokumentu podpisał oświadczenie, z którego wynikało m.in., że został poinformowany o bezwzględnym zakazie rozpowszechniania informacji w jakiegokolwiek formie w rozumieniu prawa Kodeksu Cywilnego pod groźbą bezwarunkowej kary grzywny w wysokości 5.000.000 zł o firmie (...) uzyskanych od specjalistów firmy (...) do momentu pozyskania danego produktu, w trakcie trwania inwestycji, a także po sfinalizowaniu transakcji bez odwołania. Ze zobowiązania poufności wynikało zaś, że powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być wymagane na podstawie przepisów prawa.

W związku z powyższym wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

7.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. D. (1) (pkt a)	<p>W kontekście tego czynu należało zauważyć, że oskarżony w oświadczeniach majątkowych wykazał dwukrotnie kredyt gotówkowy konsumpcyjny w (...) S.A. w wysokości 72.004,02 zł. Nie wskazał przy tym daty zaciągnięcia kredytu i podał (fałszywie), że przeznaczony on został na cele bieżące. Powyższe czyni sprzecznymi wewnętrznymi wyjaśnienia oskarżonego, w kontekście przywoływanej przez oskarżonego obawy przed złamaniem klauzuli poufności we współpracy z J. W.. W tym przypadku oskarżony nie miał takich obaw. Co więcej, świadczy o jego rzeczywistej intencji i motywacji działania, przy podejmowaniu określonych działań związanych z wypełnieniem i złożeniem oświadczenia majątkowego. Wykazanie kredytu w MBanku, pomimo, że był to kredyt również powiązany z „piramidą finansową” J. W., świadczy o działaniu oskarżonego z rozmysłem i premedytacją, a nie jak próbował oskarżony przekonać Sąd w swoich wyjaśnieniach z niewiedzą i nieświadomością (pozostawanie w błędzie).</p> <p>W pozostałym zakresie należy wskazać ponownie, że oskarżony Z. D. (1) w</p>	
----	--	--	--

swoich wyjaśnieniach, co do zasady, przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał wprost, że to wynika z oświadczeń majątkowych (k.553v.). Nie mniej w swoich wyjaśnieniach powoływał się także na okoliczności, które w jego ocenie mogły korzystnie wpłynąć na ostateczną ocenę jego zachowania (błąd, nieświadomość prawa). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.

Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne wewnętrznie i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się wprost do wyjaśnień oskarżonego należy wskazać, że Sąd nie dał wiary, iż nieprawdziwe informacje w zakresie zarzuconego mu czynu podał nieświadomie. Nie wiedział, że stan konta ma podawać na koniec roku. Z tej przyczyny wskazywał stan na rachunku bankowym na dzień składania wniosku, a nie na koniec roku. W pozostałych przypadkach (np. przy składaniu oświadczenia na koniec kadencji radnego) było to pewnie przeoczenie. Ponadto, nie miał świadomości, że powinien wpisywać w oświadczenie majątkowe działkę dzierżawioną od Gminy. Dowiedział się

o tym dopiero od funkcjonariusza (...). Ponadto, nie był świadomy, że powinien w oświadczeniu majątkowym wskazywać polisy inwestycyjne. Umknęło to jego uwadze.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pierwotnie oskarżony tłumaczył, że nie wiedział, iż stan konta ma podawać na koniec roku. Biorąc pod uwagę, że oświadczenia majątkowe były składane w różnych terminach (np. w związku z zakończeniem kadencji), indagowany przez Sąd w tym zakresie, podał ostatecznie, że pewnie było to przeoczenie. Podobnie odniósł się do polis inwestycyjnych, zaakcentował, że umknęło to jego uwadze.

Oskarżony uwypuklał, że nie było żadnych szkoleń z zakresu wypełniania oświadczenia majątkowego.

Wyjaśnienia w takim kształcie nie wytrzymały krytyki. Zważyć należało, że oskarżony był radnym już od kilku lat. Jako doświadczony samorządowiec lub nawet jako aspirujący do takiego grona, obowiązany był przynajmniej zapoznać się z przepisami prawa regulującymi tę kwestię (niewielkimi wszakże objętościowo).

Tym bardziej, że formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz **po zapoznaniu się** z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i **dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy**. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie potrzeba było w tym względzie specjalistycznych szkoleń, skoro formularz zawierał instrukcję wypełnienia wraz z odesłaniem do właściwych przepisów. W razie wątpliwości oskarżony winien zgłębić wiedzę w tym aspekcie we własnym zakresie.

Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, oświadczenia majątkowe można byłoby wypełniać w zasadzie dowolnie bez rygorów narzuconych ustawą i bez ponoszenia

jakiegokolwiek
odpowiedzialności karnej.

Ponadto, wbrew
wyjaśnieniom
oskarżonego, na
podstawie podpisywanych
z J. W. dokumentów
nie był zobowiązany do
zachowania tak daleko
idącej poufności jak
próbował to wykreować
w postępowaniu karnym
(naruszenie klauzuli
poufności miało być
zagrożone nawet pod
rygorem jak to ujął
„więzienia”).

Oskarżony Z. D. (1)
w ramach współpracy
z J. W. w dniu 02
czerwca 2015 r. podpisał
m.in. dokumenty: analizę
potrzeb klienta i
zobowiązanie do
zachowania poufności. W
analizie potrzeb klienta na
samym dole dokumentu
podpisał oświadczenie, z
którego wynikało m.in.,
że został poinformowany
o bezwzględnym zakazie
rozpowszechniania
informacji w jakiegokolwiek
formie w rozumieniu
prawa Kodeksu Cywilnego
pod groźbą
bezwarunkowej kary
grzywny w wysokości
5.000.000 zł o firmie
(...) uzyskanych od
specjalistów firmy (...)
do momentu pozyskania
danego produktu, w
trakcie trwania inwestycji,
a także po sfinalizowaniu
transakcji bez odwołania.
Ze zobowiązania
poufności wynikało zaś, że

		<p>powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być wymagane na podstawie przepisów prawa.</p> <p>W związku z powyższym wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.</p>	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II – IV.	Z. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Stosownie do treści art. 24 h ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. 1990 Nr 16, poz. 95 z późn. zm) radny jest obowiązany do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym, zwanego dalej „oświadczeniem majątkowym”. Oświadczenie majątkowe dotyczy ich majątku odrębnego oraz majątku			

objętego małżeńską
wspólnością majątkową.
Oświadczenie majątkowe
zawiera informacje o:

1) zasobach pieniężnych,
nieruchomościach,
udziałach i akcjach
w spółkach handlowych
oraz o nabyciu od
Skarbu Państwa, innej
państwowej osoby
prawnej, jednostek
samorządu terytorialnego,
ich związków, komunalnej
osoby prawnej lub od
związku metropolitalnego
mienia, które podlegało
zbyciu w drodze
przetargu, a także
dane o prowadzeniu
działalności gospodarczej
oraz dotyczące
zajmowania stanowisk w
spółkach handlowych;

2) dochodach osiągniętych
z tytułu zatrudnienia
lub innej działalności
zarobkowej lub zajęć,
z podaniem kwot
uzyskiwanych z każdego
tytułu;

3) mieniu ruchomym o
wartości powyżej 10 000
złotych;

4) zobowiązaniach
pieniężnych o wartości
powyżej 10 000 złotych,
w tym zaciągniętych
kredytach i pożyczkach
oraz warunkach, na jakich
zostały udzielone.

Osoba składająca
oświadczenie majątkowe
określa w nim
przynależność
poszczególnych

składników majątkowych, dochodów i zobowiązań do majątku odrębnego i majątku objętego małżeńską wspólnością majątkową (ust. 2).

Z kolejnych ustępów przywołanego artykułu wynika, że Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia majątkowego radnego (ust. 13). Oświadczenie majątkowe wraz z kopią swojego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) za rok poprzedni i jego korektą składają w dwóch egzemplarzach radny - przewodniczącemu rady gminy (ust. 3 pkt 1). Radny składa pierwsze oświadczenie majątkowe w terminie 30 dni od dnia złożenia ślubowania. Kolejne oświadczenia majątkowe są składane przez radnego co roku do dnia 30 kwietnia, **według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, oraz na 2 miesiące przed upływem kadencji** (ust. 4). Procedura analizy oświadczeń majątkowych została określona w kolejnych ustępach cyt. przepisu.

Analizy danych zawartych w oświadczeniu majątkowym dokonują osoby, którym złożono oświadczenie majątkowe.

Osoby, którym złożono oświadczenie majątkowe, przekazują jeden egzemplarz urzędowi skarbowemu właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Oświadczenie majątkowe przechowuje się przez 6 lat (ust. 6).

Analizy danych zawartych w oświadczeniu majątkowym dokonuje również naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Analizując oświadczenie majątkowe, naczelnik urzędu skarbowego uwzględnia również zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) małżonka osoby składającej oświadczenie (ust. 7).

Podmiot dokonujący analizy, o której mowa w ust. 6 i 7, jest uprawniony do porównania treści analizowanego oświadczenia majątkowego oraz załączonej kopii zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) z treścią uprzednio złożonych oświadczeń majątkowych oraz z dołączonymi do nich kopiami zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku

podatkowym (PIT) (ust. 8).

W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego (ust. 9). Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1921 i 2020) (ust. 11).

Zgodnie zaś z art. 24 § 1 Ustawy o samorządzie gminnym podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy w oświadczeniu majątkowym, powoduje odpowiedzialność na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu karnego..

Z przytoczonych przepisów wynikało wprost, że na oskarżonym, jako na radnym gminnym ciążył obowiązek złożenia oświadczenia o stanie majątkowym dotyczącego majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie winno zawierać m.in. informacje o zasobach pieniężnych, nieruchomościach,

udziałach i akcjach w spółkach handlowych oraz o nabyciu od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego, ich związków, komunalnej osoby prawnej lub od związku metropolitalnego mienia, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, a także dane o prowadzeniu działalności gospodarczej oraz dotyczące zajmowania stanowisk w spółkach handlowych; dochodach osiągniętych z tytułu zatrudnienia lub innej działalności zarobkowej lub zajęć, z podaniem kwot uzyskiwanych z każdego tytułu, mieniu ruchomym o wartości powyżej 10 000 złotych i zobowiązaniach pieniężnych o wartości powyżej 10 000 złotych, w tym zaciągniętych kredytach i pożyczkach oraz warunkach, na jakich zostały udzielone.

Z dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych wynikało jednoznacznie, iż oskarżony Z. D. (1) złożył oświadczenia majątkowe (w dniu 25 kwietnia 2016 r., w dniu 24 kwietnia 2017 r., w dniu 20 kwietnia 2018 r.) zawierające fałszywe informacje, a tym samym dopuścił się trzech występków określonych w art. 233 § 1 kk.

Art. 233 § 1 kk – do którego odwołuje art. 24 l Ustawy

o samorządzie gminnym stanowi: Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Zgodnie z art. 233 § 6 kk przepisy art. 233 §§ 1-3 i 5 kk stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Warunkiem odpowiedzialności jest – każdorazowo – aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2 kk).

Wskazane wyżej przepisy Ustawy o samorządzie gminnym były tymi przepisami ustawy, które przewidują możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Formularz oświadczenia o stanie majątkowym zawierał uprzedzenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia z art. 233 § 1 kk, a oskarżony swoim

własnoręcznym podpisem potwierdzał, że wypełnia formularz po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i dalej oświadcza zgodnie z art. 24 h tejże ustawy. Ponadto, podpisał własnoręcznie zawartą w formularzu klauzulę, że przedmiotowe oświadczenie składa świadomy, iż na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu Karnego za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi kara pozbawienia wolności. Należy przyjąć, że w przypadku oświadczeń pisemnych uprzedzenie o odpowiedzialności karnej znajdować się może np. w formularzu oświadczenia – nie musi być udzielane ustnie przez urzędnika odbierającego oświadczenie. Oświadczenie o stanie majątkowym miało stanowić dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, to jest w procedurze analizy oświadczeń majątkowych przewidzianej w cyt. wyżej przepisach ustawy o samorządzie gminnym.

Przestępstwo z art. 233 §1 kk jest przestępstwem formalnym, a więc dokonany w momencie złożenia fałszywego oświadczenia bądź w momencie zatajenia przez składającego oświadczenie prawdy. Skutki tych

zachowań (lub ich brak) nie decydują o odpowiedzialności karnej, mogą jedynie mieć wpływ na wymiar kary. Przepięstwo z art. 233 §1 kk jest przestępiem umyœlnym, popełnionym, gdy sprawca miał zamiar zeznania nieprawdy lub zatajenia prawdy. Zamiar ten zachodzi zarówno wtedy, gdy sprawca ma pełną świadomość, iż składa fałszywe zeznania (oœwiadczenia) lub zataja to, co mu jest wiadomo (zamiar bezpośredni), jak i wtedy, gdy z moœliwoœcià takà siê liczy i godzi siê na złożenie fałszywego zeznania (oœwiadczenia) lub zatajenie tego, co mu jest wiadome (zamiar ewentualny). Dla przypisania sprawcy popełnienia przestępiem niezbędné jest wykazanie zaistnienia znamion strony podmiotowej, w przypadku przestępiem złożenia fałszywych zeznań (oœwiadczeń) – umyœlności działania bądź zaniechania. Umyœlność moœe przejawiać siê zamiarem bezpośrednim albo wynikowym. Minimalnym warunkiem spełnienia znamion strony podmiotowej w odniesieniu do omawianego przestępiem jest przewidywanie przez sprawcê nieprawdziwoœci jego oœwiadczeń o posiadanych wiadomoœciach na temat faktów badanych w postępowaniu i zarazem

godzenie się z tym stanem, wyrażające się złożeniem takich zeznań (oświadczeń) w formie przewidzianej przez prawo (por. postanowienie SN z dnia 15.01.1999r., II KKN 129/97, Prok. i Pr.-wkł. 1999/9/1).

W ocenie Sądu oskarżony działał z zamiarem ewentualnym. Sąd w całości podzielił ugruntowaną linię orzecniczą w zakresie metod i możliwości ustalania zamiaru ewentualnego sprawcy. W wyroku z dnia 6 stycznia 2004r. (IV KK 276/03, OSNwSK 2004/1/29) Sąd Najwyższy wyraził pogląd: Ustalenia co do zamiaru sprawcy powinny wynikać z analizy całokształtu zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych okoliczności. W sytuacji, gdy na podstawie wyjaśnień oskarżonego nie da się w sposób niebudzący wątpliwości ustalić zamiaru sprawcy, to dla prawidłowego ustalenia rzeczywistego zamiaru sąd powinien sięgnąć do najbardziej uchwytnych i widocznych elementów działania sprawcy, to jest okoliczności przedmiotowych.

Natomiast w postanowieniu z dnia 12 października 2006r. (IV KK 245/06, OSNwSK 2006/1/1960) Sąd Najwyższy zaprezentował identyczny

pogląd: Zamiar sprawcy jest faktem natury psychicznej i podlega takiemu samemu dowodzeniu jak elementy strony przedmiotowej określonego typu przestępstwa.

Przytoczenia wymaga także stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wyrażone w wyroku z dnia 7 czerwca 2013r. (II AKa 153/13, Lex nr 1342388), że w sytuacji, gdy na podstawie wyjaśnień oskarżonego nie da się w sposób nie budzący wątpliwości ustalić zamiaru sprawcy, to dla prawidłowego ustalenia rzeczywistego zamiaru sąd powinien sięgnąć do najbardziej uchwytnych i widocznych elementów działania sprawcy, to jest do okoliczności

przedmiotowych. Z punktu widzenia sprawy niezbędne było przywołanie stanowiska Sądu Apelacyjnego w Lublinie, że proces "godzenia się" nie ma charakteru samoistnego i nie może być bezpośrednim czynnikiem sprawczym określonego zachowania i nigdy nie kieruje działaniem sprawcy. Istota tego zamiaru polega na tym, że jest on zawsze związany z jakimś bezpośrednim zamiarem, czyli z dążeniem do osiągnięcia celu i z tego względu nie występuje samoistnie. Innymi słowy, konstrukcja

zamiaru ewentualnego, przyjęta w art. 9 § 1 kk, polega na tym, że sprawca, realizując swój cel, który zamierzał osiągnąć, przewiduje też realną możliwość popełnienia przestępstwa i godzi się równocześnie na zaistnienie takiego skutku przestępczego, jaki w rezultacie jego kierunkowego działania nastąpi. Gdyby sprawca był pewny, iż spowoduje ten skutek, tj. popełni czyn zabroniony i mimo to podjął określone działanie, to trzeba byłoby przyjąć w odniesieniu do niego zamiar bezpośredni. "Godzenie się" zatem dotyczy "ubocznego", ale w rozumieniu sprawcy realnego i prawdopodobnego skutku w stosunku do podstawowego celu działania (wyrok z dnia 6.06.2005r., II AKa 105/05, KZS 2006/7-8/111).

W tej konwencji Sąd Rejonowy przyjął, że podstawowym celem działania oskarżonego było ukrycie (przed wszystkim przed opinią publiczną ale i podmiotami uprawnionymi do analizy oświadczeń majątkowych) faktu uczestniczenia w rzekomo poufnym (wręcz tajnym), ale i niezwykle intratnym finansowo projekcie o charakterze inwestycyjnym. To z wyjaśnień oskarżonego

wynikało wprost, iż w ramach lojalności względem współpracy z J. W. (której wówczas wierzył i wydawała mu się ona wiarygodna) nie chciał podzielić się z osobami trzecimi (w tym opinią publiczną i organami uprawnionymi do analizy oświadczeń majątkowych) informacją o uczestniczeniu w lukratywnym finansowo projekcie. Stąd, mając wiedzę o okolicznościach podlegających ujawnieniu w oświadczeniu majątkowym nie wykazał tego w spornych oświadczeniach majątkowych celowo.

Sąd zmodyfikował w opisie czynów z punktów VI i VII aktu oskarżenia wartości polis inwestycyjnych, albowiem było to w sprawie bezsporne. Zarówno Prokurator i oskarżony na rozprawie przyznali zgodnie, iż podane w akcie oskarżenia czyny wartości polis zostały wskazane błędnie i było to wynikiem omyłki.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4 Umorzenie postępowania		Z. D. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
<p>Rozważania odnośnie art. 233 §1 kk w kontekście art. 24 h ust. 1, 2 i n. Ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. 1990 Nr 16, poz. 95 z późn. zm) zaprezentowane w rubryce 3.1 niniejszego uzasadnienia pozostawały aktualne, bez potrzeby ich ponownego powielania w tym miejscu.</p> <p>Jednakże, zdaniem Sądu mającego na uwadze całokształt okoliczności, jakie towarzyszyły wypełnieniu spornych oświadczeń majątkowych przez oskarżonego, czyn oskarżonego należało poddać ocenie z punktu widzenia stopnia jego społecznej szkodliwości.</p> <p>Należy podkreślić, że przestępstwo jest zjawiskiem o złożonej, wielopłaszczyznowej</p>			

strukturze, której podstawowe elementy zostały określone w art. 1 kk i stanowią warunki konieczne do przyjęcia odpowiedzialności karnej. Według tej struktury przestępstwo jest zachowaniem człowieka, które spełnia warunki pozwalające określić je jako czyn. Czyn ten musi realizować znamiona określone w ustawie karnej. Naruszać – przy braku jakichkolwiek okoliczności usprawiedliwiających – normę sankcjonowaną, być zatem czynem bezprawnym. Musi być zagrożony przez ustawę sankcją karną, a więc być czynem karalnym. Nadto społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy – czyli karygodnym oraz czynem zawinionym, co ma miejsce w przypadku, gdy sprawcy czynu karalnego i karygodnego można przypisać winę.

Ustawodawca nie definiuje samego pojęcia społecznej szkodliwości czynu, ale w art. 115 § 2 kk określa, jakie okoliczności należy brać pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości. Są to zarówno okoliczności o charakterze przedmiotowym (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i

okoliczności popełnienia czynu), jak i podmiotowym (waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia). Po dokładnym przeanalizowaniu wymienionych okoliczności można ustalić, w jakim stopniu czyn zarzucany oskarżonej był społecznie szkodliwy. W doktrynie dominuje, trafny zdaniem Sądu, pogląd, że wymienionych przez ustawodawcę okoliczności, nie można ujmować kumulatywnie, albowiem - z natury rzeczy - nie aktualizują się one jednocześnie.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że oskarżony w spornych oświadczeniach majątkowych złożonych w latach 2014 i 2015 zawarł (obiektywnie oceniając) fałszywe informacje dotyczące posiadanego majątku, poprzez wskazanie, że posiada środki zgromadzone na rachunku bankowym w innej wysokości, aniżeli było to w rzeczywistości (największa różnica wyniosła 2.846,87 zł – w przypadku czynu II z aktu oskarżenia) oraz nie wskazał środków pieniężnych ulokowanych w ramach małżeńskiej

wspólności majątkowej w ubezpieczeniach o charakterze inwestycyjnym (największa wartość polisy 2.202,45 zł – w przypadku czynu IV z aktu oskarżenia) i nie wskazał również nieruchomości w postaci działki warzywnej o nr (...)o powierzchni 250 m² dzierżawionej od Gminy B.. Obiektywnie zatem oceniając wartość niewykazanego w oświadczeniu majątkowym majątku była względnie niewielka.

W okolicznościach tej konkretnej sprawy Sąd musiał wyważyć proporcje pomiędzy potrzebą pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności karnej za popełniony czyn, a wagą rzeczywistej szkodliwości czynu w wymiarze społecznym. Zachowanie oskarżonego w kontekście art. 233 § 1 kk oczywiście należy potępić, lecz nie w formie sankcji karnej.

Zważywszy na okoliczności tego czynu Sąd uznał, że czyn oskarżonego winien być oceniony jako społecznie szkodliwy w stopniu znikomym w rozumieniu art. 1 § 2 kk. To dało podstawy do umorzenia postępowania karnego co do tych czynów w oparciu o art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk.

#	3.5 Uniewinnienie		
---	-------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. D. (1)	II.	V.	<p>Sąd uznał oskarżonego Z. D. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 233 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk i skazał go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego Z. D. (1) kara, mając na uwadze zastosowanie przez Sąd przy wymiarze kary art. 37a § 1 kk w zw. z art. 4 kk mieściła się w granicach zagrożenia ustawowego za czyn z art. 233 § 1 kk.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 233 § 1 kk kto, składając zeznanie mające służyć za</p>

dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy (art. 4 § 1 kk). Sąd uznał, że ustawa Kodeks Karny obowiązująca w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa była względniejsza dla sprawcy niż ustawa obecnie obowiązująca, dlatego przy wymiarze kary zastosował ustawę obowiązującą uprzednio.

Zgodnie bowiem z art. 37a § 1 kk obowiązującym aktualnie jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę **nie niższą od 100 stawek dziennych**, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek

kompensacyjny lub
przepadek.

Natomiast zgodnie z art. 37a kk (obowiązującym w chwili popełnienia czynu) i zastosowanym przez Sąd przy wymiarze kary, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4.

Ustawa poprzednia była zatem względniejsza dla sprawcy chociażby z uwagi na możliwość orzeczenia mniejszej kary grzywny (bez ustanowienia dolnej granicy na poziomie 100 stu stawek dziennych).

Celowe było orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny, bowiem oskarżony wg. oświadczenia pracował obecnie zarobkowo, jako nauczyciel i otrzymywał diety radnego. Posiadał zatem stałe źródło dochodów. Będzie w stanie zatem uiścić karę grzywny. Zobowiązania wynikłe w związku z uczestnictwem w „piramidzie finansowej” nie są sprecyzowane. Oskarżony ma status osoby pokrzywdzonej w odrębnym postępowaniu karnym i będzie miał roszczenie do naprawienia szkody wynikłej od oskarżonej w tamtym postępowaniu. Kara

			<p>pozbawienia wolności byłaby zbyt rażąca swoją surowością. W ocenie Sądu orzeczone kara grzywny spełni swoje cele w sposób wystarczający, w zakresie prewencji ogólnej, a w szczególności indywidualnej, zapobiegając powrotowi oskarżonego do przestępstwa, jednocześnie skłoni oskarżonego do przestrzegania obowiązujących przepisów prawa. Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie był wcześniej karany sędownie. Aktualne wejście w konflikt z prawem miało charakter incydentalny. W ocenie Sądu oskarżony zasługuje na jeszcze jedną szansę od wymiaru sprawiedliwości, aby poprawić swoje zachowanie w warunkach wolnościowych, a umożliwi to kara o charakterze wolnościowym (w tym wypadku kara grzywny – z uwagi na stałe źródło dochodu).</p>
Z. D. (1)	III.	VI.	<p>T. Sąd ocenił sytuację i w tym wypadku. Sąd uznał oskarżonego Z. D. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 233 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk i skazał go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych</p>

**przyjmując jedną
stawkę dzienną za
równoważną kwocie
30 (trzydziestu)
złotych.**

Orzeczona wobec oskarżonego Z. D. (1) kara, mając na uwadze zastosowanie przez Sąd przy wymiarze kary art. 37a § 1 kk w zw. z art. 4 kk mieściła się w granicach zagrożenia ustawowego za czyn z art. 233 § 1 kk.

Zgodnie bowiem z art. 233 § 1 kk kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy (art. 4 § 1 kk). Sąd uznał, że ustawa Kodeks Karny obowiązująca w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa była względniejsza dla sprawcy niż ustawa obecnie obowiązująca, dlatego przy wymiarze kary zastosował ustawę obowiązującą uprzednio.

Zgodnie bowiem z art. 37a § 1 kk obowiązującym aktualnie jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę **nie niższą od 100 stawek dziennych**, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.

Natomiast zgodnie z art. 37a kk (obowiązującym w chwili popełnienia czynu) i zastosowanym przez Sąd przy wymiarze kary, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4.

Ustawa poprzednia była zatem względniejsza dla sprawcy chociażby z uwagi na możliwość orzeczenia mniejszej kary grzywny (bez ustanowienia dolnej granicy na poziomie 100 stu stawek dziennych).

Celowe było orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny, bowiem oskarżony wg. oświadczenia pracował

obecnie zarobkowo, jako nauczyciel i otrzymywał diety radnego. Posiadał zatem stałe źródło dochodów. Będzie w stanie zatem uiścić karę grzywny. Zobowiązania wynikłe w związku z uczestnictwem w „piramidzie finansowej” nie są sprecyzowane. Oskarżony ma status osoby pokrzywdzonej w odrębnym postępowaniu karnym i będzie miał roszczenie do naprawienia szkody wynikłej od oskarżonej w tamtym postępowaniu. Kara pozbawienia wolności byłaby zbyt rażąca swoją surowością. W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny spełni swoje cele w sposób wystarczający, w zakresie prewencji ogólnej, a w szczególności indywidualnej, zapobiegając powrotowi oskarżonego do przestępstwa, jednocześnie skłoni oskarżonego do przestrzegania obowiązujących przepisów prawa. Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie był wcześniej karany sędownie. Aktualne wejście w konflikt z prawem miało charakter incydentalny. W ocenie Sądu oskarżony zasługuje na jeszcze jedną szansę od wymiaru sprawiedliwości, aby poprawić swoje zachowanie w warunkach wolnościowych, a umożliwi to kara o charakterze wolnościowym (w tym

			wypadku kara grzywny – z uwagi na stałe źródło dochodu).
Z. D. (1)	IV.	VII.	<p>Identycznie i w tym wypadku Sąd uznał oskarżonego Z. D. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 233 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk i skazał go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego Z. D. (1) kara, mając na uwadze zastosowanie przez Sąd przy wymiarze kary art. 37a § 1 kk w zw. z art. 4 kk mieściła się w granicach zagrożenia ustawowego za czyn z art. 233 § 1 kk.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 233 § 1 kk kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się</p>

ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy (art. 4 § 1 kk). Sąd uznał, że ustawa Kodeks Karny obowiązująca w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa była względniejsza dla sprawcy niż ustawa obecnie obowiązująca, dlatego przy wymiarze kary zastosował ustawę obowiązującą uprzednio.

Zgodnie bowiem z art. 37a § 1 kk obowiązującym aktualnie jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę **nie niższą od 100 stawek dziennych**, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.

Natomiast zgodnie z art. 37a kk (obowiązującym w chwili popełnienia czynu) i zastosowanym przez Sąd przy wymiarze kary, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o

której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4.

Ustawa poprzednia była zatem względniejsza dla sprawcy chociażby z uwagi na możliwość orzeczenia mniejszej kary grzywny (bez ustanowienia dolnej granicy na poziomie 100 stu stawek dziennych).

Celowe było orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny, bowiem oskarżony wg. oświadczenia pracował obecnie zarobkowo, jako nauczyciel i otrzymywał diety radnego. Posiadał zatem stałe źródło dochodów. Będzie w stanie zatem uiścić karę grzywny. Zobowiązania wynikłe w związku z uczestnictwem w „piramidzie finansowej” nie są sprecyzowane. Oskarżony ma status osoby pokrzywdzonej w odrębnym postępowaniu karnym i będzie miał roszczenie do naprawienia szkody wynikłej od oskarżonej w tamtym postępowaniu. Kara pozbawienia wolności byłaby zbyt rażąca swoją surowością. W ocenie Sądu orzeczonej kara grzywny spełni swoje cele w sposób wystarczający, w zakresie prewencji ogólnej, a w szczególności indywidualnej, zapobiegając powrotowi oskarżonego do przestępstwa, jednocześnie skłoni oskarżonego do przestrzegania

			obowiązujących przepisów prawa. Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie był wcześniej karany sądownie. Aktualne wejście w konflikt z prawem miało charakter incydentalny. W ocenie Sądu oskarżony zasługuje na jeszcze jedną szansę, aby poprawić swoje zachowanie w warunkach wolnościowych, a umożliwi to kara o charakterze wolnościowym (w tym wypadku kara grzywny – z uwagi na stałe źródło dochodu).
Z. D. (1)	V.	V, VI, VII.	Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary i orzekł karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 złotych, kierując się przy tym preferowaną przez linię orzeczniczą Sądu Najwyższego zasadą asperacji.
5.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

Obrońca oskarżonego wnosił o umorzenie postępowania w zakresie czynów z punktu I-IV aktu oskarżenia wobec przedawnienia karalności. Z tym stanowiskiem nie można zgodzić się. Czyny te zaistniały w dniach 24 kwietnia 2014 r., 19 września 2014 r., 23 grudnia 2014 r. i 21 kwietnia 2015 r. Zgodnie z art. 233 § 1 i 2 kk obowiązującym w tym czasie czyny te zagrożone były karą pozbawienia wolności do lat 3. Przedawnienie takiego czynu następuje z upływem 5 lat od czasu jego popełnienia (art. 101 § 1 pkt 4 kk). Jednakże zgodnie z art. 102 kk, który obowiązuje od 02.03.2016 r., jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 101, wszczęto postępowanie, karalność przestępstw określonych w art. 101 § 1 kk ustaje z upływem 10 lat, a w pozostałych wypadkach – z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu.

Śledztwo w tej sprawie wszczęto w dniu 20 grudnia 2018 r. (k. 300 akt sprawy) a tym samym przedawnienie czynów z punktu I-IV aktu oskarżenia nastąpiło by odpowiednio w dniach 24 kwietnia 2029 r., 19 września 2029 r., 23 grudnia 2029 r. i 21 kwietnia 2030 r.

Obrońca oskarżonego wnosił o zastosowanie, jeżeli chodzi o czyny V, VI i VII, kwalifikacji prawnej z art. 30 kk. Zgodnie z art. 30 kk nie popełnia przestępstwa, kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności; jeżeli błąd sprawcy jest nieusprawiedliwiony, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

W ocenie Sądu ustalony w sprawie stan faktyczny nie pozwalał na przyjęcie, że oskarżony działał pod wpływem błędu.

Przepis dotyczy błędu co do całościowej oceny prawnej czynu; w tym bowiem wypadku błąd polega na nieświadomości tego, że czyn jest sprzeczny z prawem (błąd co do prawa – error iuris), tj. sprzeczny z jakąkolwiek normą prawną, niekoniecznie o charakterze prawnokarnym (Zoll [w:]

Wróbel, Zoll I/1, s. 626); por. art. 10 § 4 k.k.s. i art. 7 k.w., w których mowa jest o nieświadomości karalności, czyli tego, że czyn jest zabroniony pod groźbą kary. Błąd ten może wynikać zarówno z niezajomości obowiązujących zakazów prawnokarnych, jak i z błędnej interpretacji przepisów (S. I, s. 175). „Z błędem co do prawa mamy do czynienia wówczas, gdy sprawca, mając świadomość realizacji określonego czynu, ma jednak mylny obraz prawnego wartościowania swojego zachowania (jest to tzw. błąd pierwotny). Sprawca nie musi przy tym myśleć «słowami ustawy», internalizując jej werbalną treść. Wystarczającym jest, że zdaje sobie ogólnie sprawę, że to, co robi, jest przez prawo zabronione” (wyrok SA w Warszawie z 6.03.2017 r., II AKa 10/17, LEX nr 2249953).

Błąd co do prawa wyłącza winę i odpowiedzialność karną, jeśli jest usprawiedliwiony; dla dokonania takiej oceny należy posłużyć się kryterium normatywnym miarodajnego obywatela, który – będąc w sytuacji sprawcy – także nie miałby świadomości bezprawności czynu; wówczas błąd taki można by usprawiedliwić (Ćwiąkalski, Błąd co do bezprawności, s. 138; por.

Zoll [w:] Buchała, Zoll, s. 281). Za usprawiedliwiony może być uznany tylko taki błąd, co do którego nie można sprawcy postawić zarzutu, że przy zachowaniu przeciętnej przezorności mógł tego błędu uniknąć.

Nieusprawiedliwiona nieświadomość bezprawności stanowi przestępstwo, jednak ze względu na umniejszenie winy sprawcy możliwe jest nadzwyczajne złagodzenie kary.

Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego, na podstawie podpisywanych z J. W. dokumentów nie był zobowiązany do zachowania tak daleko idącej poufności jak próbował to wykreować w postępowaniu karnym (naruszenie klauzuli poufności miało być zagrożone nawet pod rygorem jak to ujął „więzienia”). Oskarżony Z. D. (1) w ramach współpracy z J. W. w dniu 02 czerwca 2015 r. podpisał m.in. dokumenty: analizę potrzeb klienta i zobowiązanie do zachowania poufności. W analizie potrzeb klienta na samym dole dokumentu podpisał oświadczenie, z którego wynikało m.in., że został poinformowany o bezwzględnym zakazie rozpowszechniania informacji w jakiegokolwiek formie w rozumieniu

prawa Kodeksu Cywilnego pod groźbą bezwarunkowej kary grzywny w wysokości 5.000.000 zł o firmie (...) uzyskanych od specjalistów firmy (...) do momentu pozyskania danego produktu, w trakcie trwania inwestycji, a także po sfinalizowaniu transakcji bez odwołania. Ze zobowiązania poufności wynikało zaś, że powyższego zobowiązania nie narusza ujawnienie informacji co do których uzyskano pisemną zgodę spółki (...) lub których ujawnienie może być wymagane na podstawie przepisów prawa. W związku z powyższym wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd Rejonowy ustalił, że podstawowym celem działania oskarżonego było ukrycie (przede wszystkim przed opinią publiczną ale i podmiotami uprawnionymi do analizy oświadczeń majątkowych) faktu uczestniczenia w rzekomo poufnym (wręcz tajnym), ale i niezwykle intratnym finansowo projekcie o charakterze inwestycyjnym. To z wyjaśnień oskarżonego wynikało wprost, iż w ramach lojalności względem współpracy z J. W. (której wówczas wierzył i wydawała mu

się ona wiarygodna) nie chciał podzielić się z osobami trzecimi (w tym opinią publiczną i organami uprawnionymi do analizy oświadczeń majątkowych) informacją o uczestniczeniu w lukratywnym finansowo projekcie. Stąd, mając wiedzę o okolicznościach podlegających ujawnieniu w oświadczeniu majątkowym nie wykazał tego w spornych oświadczeniach majątkowych celowo.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego zastosowanie art. 30 kk było niezasadne.

Z kolei art. 233 § 5 pkt 2 kk ma wyłącznie charakter fakultatywny. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd nie skorzystał z instytucji przewidzianej w art. 233 § 5 kk, albowiem oskarżony złożył jedynie korektę do oświadczenia za 2017 rok, a oświadczenie było złożone w 2018 roku. Nie zrobił korekty za rok 2016. Nie korygował oświadczeń za lata 2015

i 2016, chodzi tutaj o oświadczenia złożone do końca kwietnia 2016 roku i końca kwietnia 2017 roku.		
1. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI.	<p>Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego Z. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450 (czterystu pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 130 (stu trzydziestu złotych) tytułem kosztów postępowania w sprawie.</p> <p>Sąd orzekając w tym zakresie wziął pod uwagę zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz fakt, iż oskarżony miał w chwili orzekania stabilną sytuację finansową i majątkową. Pracował jako nauczyciel i otrzymywał diety za sprawowanie mandatu radnego miejskiego, a więc w ocenie Sądu będzie w stanie uiścić powstałe w sprawie, względnie nieduże koszty.</p>	
8.Podpis		